

ΧΕΙΡΟΤΟΝΗΤΗΡΙΟΣ ΛΟΓΟΣ
Ἐπισκόπου Γκούλου-Βορ. Ούγκάντα
κ. ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ

Μακαριώτατε

Πάπα καί Πατριάρχα Ἀλεξανδρείας καί πάσης Ἀφρικῆς, κύριέ μοι κύριε Θεόδωρε, ἀκοίμητε Ἱεραπόστολε τῆς εὐλογημένης Ἀφρικῆς, δοξάζω τό ὄνομα τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ, πού εὐλογεῖ δαψιλῶς τήν ζωήν μας! Βαθυσεβάστως εὐγνωμονῶ Ὑμᾶς, τόν ἱερόν ἀγωγόν τῆς θείας χάριτος, ὥστε τό μαῦρο χρώμα τῆς ἡπείρου μας -στό ταπεινό πρόσωπό μου– νά λευκανθῇ ἀπό τό ζωηρώτατον φῶς τῆς προσωπικῆς μου Πεντηκοστῆς!..

Μακαριώτατε, λοιποὶ ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, σεβαστοὶ πατέρες καί ἀγαπητοὶ ἀδελφοί μου ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς Πίστεως, ἡ Ἱερωσύνη εἶναι ὄνειρο, κλήσις καί κλίσις, Μυστήριον μέγα, τό ὁποῖον -κατά τόν Ἅγιον Πρωθιεράρχην Ἰωάννην τόν Χρυσόστομον-τελεῖται στήν γῆν, ἀλλ' εἶναι ὑπερουράνιος υπόθεσις, ἔργον ὑπερανθρώπινον, ὑπεραισθητόν.

Πόσω δέ μᾶλλον ἡ κορωνίς Ἀγία Ἀρχιερωσύνη τοῦ Μεγάλου Ἀρχιερέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τήν ὁποίαν λαμβάνω διὰ τῆς τιμίας ψήφου τῶν θεόθεν ὀδηγηθέντων ἁγίων Ἀρχιερέων τοῦ δευτεροθρόνου πρεσβυγενοῦς Πατριαρχείου μας, τῇ εὐλογητῇ προτάσει Ὑμῶν τοῦ ὑπεραξίου διαδόχου τοῦ Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου, ὅστις καί ὑπουργεῖτε τό Μυστήριον.

Τονίζει, ἐπίσης, ὁ Χρυσορρήμων, ὅτι ὁ Ἱερεὺς, πολλῶ δέ μᾶλλον ὁ Ἀρχιερεὺς "δανεῖζει γλῶτταν καί τήν ἑαυτοῦ παρέχει χεῖραν εἰς τόν Κύριον, ᾧ ἡ δόξα καί τό κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων". Συνταράσσομαι ἐνώπιον τῆς φοβερᾶς εὐθύνης, διὰ τήν ἁγίαν ἀποστολήν πού ἀναλαμβάνω.

Διὰ τό μεγαλεῖον καί τήν σπουδαιότητα τῆς Αρχιερωσύνης ἔχουν γράψει καί ἀποφανθεῖ, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, μεγάλοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας καί σύγχρονοι Ἅγιοι, ἀναλύοντες ἀπό κάθε ἄποψη τό μέγα αὐτό Μυστήριον.

Ἐπομένως, κάθε δική μου πρόχειρη καί ἄτεχνη ἀπόπειρα, θά χαρακτηριζόταν τό λιγότερον ὡς εὐτελής, μπροστά στήν θεόπνευστη σοφία των...

Προσεύχομαι ταπεινῶς, ἐλπίζων εἰς τό ἄπειρον ἔλεός Του, νά μέ χαριτώσῃ καί νά μέ στηρίξῃ ὁ Μέγας Ἀρχιερεὺς Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν, ὥστε νά μή θλίψω ποτέ τήν χάρη τοῦ Παναγίου καί Τελεταρχικοῦ Πνεύματος, ἡ ὁποία ἐντός ὀλίγου θά μέ καλύψῃ καί νά καταστώ ἐργάτης ἀνεπαίσχυντος εἰς τόν πνευματικόν ἀμπελῶνα τόν ὁποῖον ὁ Κύριος μοῦ ἐμπιστεύεται δι' Ὑμῶν, γενόμενος ὑγιῆς κρίκος εἰς τήν ἱεράν ἀλυσίδα τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς.

Ὅλη ἡ ζωὴ τοῦ Ἀρχιερέως καί τοῦ Ἱερέως πρέπει νά εἶναι ἀπτή ἀνάμνησις τοῦ Χριστοῦ!.. Κάθε βῆμα του, κάθε διάβημά του νά ὑπενθυμίζῃ τήν Βηθλεέμ καί τή

Ναζαρέτ, τό Θαβώρ καί τόν Γολγοθᾶ.

"Τό Πνεῦμα τό Ἅγιον ἐπέβλεψεν ἐπὶ τήν ταπείνωσή μου καί πιστόν με ἠγήσατο εἰς τό μέγιστον τῆς Ἀρχιερωσύνης ὑπουργημα".

Ἔχω ἐπίγνωσιν ὅτι καλοῦμαι νά γίνω Θεοῦ συνεργός, εἰς τύπον καί τόπον τοῦ Κυρίου ἱστάμενος, ὅχι ἀσφαλῶς διά τήν ἀρετήν καί τήν δικαιοσύνην μου (πού δέν υπάρχουν) ἀλλά διά τό ἄπειρον τῆς ἀγάπης Του πρός ἐμέ, τόν μαῦρον εἰς τό σῶμα καί κατάμαυρον εἰς τήν ψυχήν...

Μακαριώτατε,

Εἶμαι γόνος δεκαπενταμελοῦς οἰκογενείας πρώην ρωμαιοκαθολικῶν. Ὁ Θεός μέ φώτισε, ἀξιῶνόντάς με νά ἀσπασθῶ τήν Ἀγιωτάτην Ὁρθοδοξία μας κατὰ τά μαθητικά μου χρόνια καί ἐν συνεχείᾳ τῇ χάριτί Του νά συντελέσω στό νά βαπτισθοῦν ἅπαντα τά μέλη τῆς οἰκογενείας μου. Εἶη τό Ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον.

Τότε, στήν νεαράν ἡλικία μου, πάλι θεία συνάρσει, γνώρισα τόν πρῶτον Γέροντά μου Μητροπολίτην τῆς γενετείρας μου μακαριστόν πλέον Ἰωνᾶν, ὁ ὁποῖος - μέγας φιλέλην κι ἐλληνομαθῆς ὢν- μέ βοήθησε πνευματικῶς καί ὑλικῶς νά πετάξω στήν Ἑλλάδα, σπουδάζων τό πρῶτον εἰς τήν Ριζάρειον Σχολήν, τήν Σχολήν τοῦ μεγάλου Ἀγίου τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἀφρικῆς καί τοῦ σύμπαντος κόσμου Νεκταρίου Πενταπόλεως τοῦ θαυματοουργοῦ, ἡ ζωὴ τοῦ ὁποίου τά μέγιστα μέ συνεκίνησε!.. Τότε -πάντα συμφώνως μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ- γνώρισα τήν εὐλογημένην οἰκογένειαν Ἑμμανουήλ Γεωργίας Χρυσοστόμου Μελινοῦ καί ἀμέσως ἐνίωσα πῶς ἔγινα μέλος της, λαμβάνοντας ἔμπρακτον ἀγάπην.

Ἐκεῖνοι μοῦ ὑπέδειξαν Πνευματικόν πού ζητοῦσα, συνυπογράψαντες ἀργότερον τήν Κανονικὴν Συμμαρτυρία μου, ἐκεῖνοι, ἐν συνεχείᾳ, θερμῶς μέ συνέστησαν εἰς τόν σεπτόν Προκαθήμενον τῆς καθ' Ἑλλάδα Ἐκκλησίας, Μακαριώτατον κύριον Ἱερώνυμον, ὁ ὁποῖος ἔγινε πλέον ὁ Γέροντάς μου, ὅλα αὐτά τά χρόνια, κείροντάς με Μοναχόν καί χειροτονῶντάς με Διάκονον καί Πρεσβύτερον, ὀρίζων ὅπως μετακινηθῶ ἀπό τό θεολογικόν Οἰκοτροφεῖον τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Πεντέλης, εἰς τό "πανεπιστήμιο" τῆς ὁποίας ἐφοίτησα, παραλλήλως μέ τό Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν!

Πόσες εὐλογημένες ἀναμνήσεις, πόσες ὅμορφες ἐμπειρίες, ὅλα αὐτά τά χρόνια, ἀπεκόμισα ἀπό τήν Ἑλλάδα τήν δευτέραν πατρίδα μου!.. Πόσες εὐλογίες εἰς τήν ζωὴν μου· πάντα καί παντοῦ τό χέρι Ἐκείνου, νά ὁδηγῇ τό κάθε βῆμα μου!..

Ἡ διά βίου εὐγνωμοσύνη, ἡ ἐξ ὀλοκλήρου ἀφοσίωσή μου στόν Πανοικτίρμονα Θεόν, μέ νοσηματοδοτοῦν. Τόσο μεγάλην εὐλογία καί τιμήν, δέν τήν φανταζόμουν, καθὼς ἐγώ, ἓνα φτωχό χωριατόπαιδο ἀπό τήν δοκιμαζομένην Ουγκάντα –ὅπου, σέ ἀρκετές περιπτώσεις, ἀκόμη δέν ὑπάρχει ἠλεκτρικὸ φῶς καί τρεχούμενο νερό στά σπίτια– ἀξιῶθηκα νά καρῶ Μοναχός καί νά χειροτονηθῶ

Διάκονος καί Πρεσβύτερος από τόν σεπτόν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος Μακαριώτατον κύριον Ἰερώνυμον καί τώρα από Ὑμᾶς τόν Ἀλεξανδρινόν Προκαθήμενον καί στοργικότατον πνευματικόν πατέρα τῆς τεραστίας ἡμεῖρου μας, Ἐπίσκοπος!

Σᾶς υπόσχομαι, Μακαριώτατε Πατριάρχα, ὅτι θά ἐπιχειρῶ, ὅση μοι δύναμις, νά ὑπηρετῶ ἐμπράκτως τόν Θεόν καί τήν εἰκόνα Του τόν συνάνθρωπον, ὑπέρ οὗ Ἐκεῖνος ἀπέθανεν!..

Ὑποκάρδιος ἀναβλύζει ἡ εὐχαριστία μου πρὸς Ἐκεῖνον, τόν ἐν Τριάδι Θεόν, τό πρῶτον. Τόν εὐχαριστῶ Τόν εὐχαριστῶ Τόν εὐχαριστῶ, καθώς, κατά τόν Προφητάνακτα Δαυίδ (ψαλμός ἐκατοστός δωδέκατος) εἶναι "ὁ ἐγείρων ἀπό γῆς πτωχόν καί ἀπό κοπρίας ἀνυψῶν πένητα, τοῦ καθῆσαι αὐτόν μετὰ ἀρχόντων λαοῦ αὐτοῦ".

Ἡ εὐγνωμοσύνη καί ἡ ἀφοσίωσή μου, ἐν συνεχείᾳ, Μακαριώτατε καί θειώτατε Πάπα καί Πατριάρχα, στό σεπτόν πρόσωπόν Σας, παντοτινή. Εὐλογῶ τό Ὄνομα τοῦ Μεγάλου Ἀρχιερέως Χριστοῦ τοῦ Ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὁ Ὅποιος ἐπέβλεψεν ἐξ Οὐρανοῦ ἐπὶ τήν μαύρην Ἀφρικὴν καί τοποθέτησε Διάδοχον τοῦ Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου Ὑμᾶς, τόν Πατριάρχην Θεόδωρον, ὄντως Θεοῦ δῶρον διὰ τήν ἀχανῆ ἡμεῖρον, ὅστις λόγῳ καί κυρίως ἔργῳ διδάσκετε τί σημαίνει Ἱεραποστολή!..

Εἰς τό διηνεκές ἡ ὀφειλή κι εὐγνωμοσύνη μου στόν Μακαριώτατον Πρωθιεράρχην τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τόν στοργικότατον πατέρα μου καί στωικότατον Γέροντά μου ἐκεῖ, στήν δεύτερη πατρίδα μου, πού ἄνοιξε τήν μεγάλην ἀγκάλη του σέ μένα, κείροντάς με Μοναχόν καί χειροτονήσας με Διάκονον καί Πρεσβύτερον, τά πάντα φροντίζων μέ πατρικήν ἀγάπην! Ἐδιδασκόμενην εἴτε λειτουργοῦσα μαζί του εἴτε ἔμενα κοντά του στό Ἱερόν Ἑσχαστήριον τῶν Ἀγίων Θεοδώρων ἐν Βοιωτίᾳ, εἴτε στήν Μονήν Πεντέλης, εἴτε στήν Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν, ὅπου μέ τήν ἐντολή του διωρίσθην Ἐφημέριος. Παντοῦ καί πάντα ἡ σοφία, ἡ σύνεσής του νά σηματοδοτοῦν ἀκόμη καί τήν ἐνταῦθα παρουσία μου, τώρα, Μακαριώτατε.

Ἐπικαλοῦμαι τίς θεοπειθεῖς εὐχές του, ὅπως ἐπίσης ἐπικαλοῦμαι τίς εὐχές καί τίς θερμότερες εὐχαριστίες μου ἐκφράζω στόν πανιερώτατον καί σεβασμιώτατον Καθηγούμενον τῆς Μονῆς Πεντέλης Μητροπολίτην Θερμοπυλῶν καθηγητὴν κύριον Ἰωάννην, γιὰ τήν πατρικήν στήριξή του, ὁμοῦ μετὰ τῶν πατέρων τῆς Μονῆς μας. Εὐχαριστῶ ἐκ τῆς Στρατευσομένης Ἐκκλησίας τοὺς περὶ Ὑμᾶς ἁγίους Ἀρχιερεῖς, τοὺς συγκροτοῦντας τήν Ἱεράν Σύνοδον τοῦ πρεσβυγενοῦς Πατριαρχείου μας, τοὺς ἐκλέξαντάς με, ἰδίᾳ δὲ τόν ἐν Ἑλλάδι Ὑμέτερον Ἐξάρχον Μητροπολίτην Γουινέας κ. Γεώργιον, ἐπίσης τόν Ἀρχιεπίσκοπον πρῶην Κρήτης Εἰρηναῖον, τόν Μητροπολίτην Μυτιλήνης Ἐρεσοῦ καί τοῦ ἀγαπητοῦ μου Πλωμαρίου Ἰάκωβον πού μέ χειροθέτησε Ἀναγνώστην, Ρόδου Κύριλλον, Σάμου Εὐσέβιον, Νεαπόλεως Βαρνάβαν, Θηβῶν Γεώργιον, Παροναξίας Καλλίνικον, Χίου Μᾶρκον, Ἰωαννίνων Μάξιμον, Νέας Ἰωνίας Γαβριήλ καί Φθιώτιδος Συμεών τοὺς καί συγχειροτονοῦντας με (οἱ ὅποιοι καί ἀπὸ τῆς ὑψηλῆς θέσεως τοῦ

Ἀρχιγραμματέως καί Πρωτοσυγγέλλου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ἰδιαιτέρως μέ στήριξαν), ὡσαύτως τοὺς λοιποὺς ἀγίους Ἀρχιερεῖς ταύτην τὴν ὥραν πέριξ Ὑμῶν, τόν συνευχόμενον πολίον Ἀρχιεπίσκοπον Σιναίου Δαμιανόν, Μεγάρων Κωνσταντῖνον, Λαρίσης Ἱερώνυμον, Καλαβρύτων Ἱερώνυμον, Περιστερίου Γρηγόριον, Λάμπης Εἰρηναῖον, Κυδωνίας Δαμασκηνόν, Καμπάλα Ἱερώνυμον, Ρουάντα Μπουρούντι Ἰννοκέντιον, Ὁρεῶν Φιλόθεον, Δορυλαίου Δαμασκηνόν, Τζίντζα Ἀνατολικῆς Οὐγκάντα Σίλβεστρον, Νοτίου Μαδαγασκάρης Πρόδρομον, μετὰ τῶν κληρικῶν καί λαϊκῶν τοῦ ποιμνίου των· ἔτι δέ τόν νῦν πρωτοσύγκελλον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν Βαρνάβαν Θεοχάρην, τόν Πνευματικόν μου Ἀρχιμανδρίτην Ἰωάννην Κωστώφ, τόν Διευθυντήν τοῦ θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας Ἀρχιμανδρίτην Ἀλέξιον Ψωίνον, στελέχη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τόν πρωτοσύγκελλον Σάμου Ἀρχιμανδρίτην Σωτήριον Κοσμόπουλον, τόν Ἱεροκήρυκα Φωκίδος Ἀρχιμανδρίτην Νεκτάριον Καλύβαν, τοὺς Καθηγουμένους, Καθηγουμένας καί τὰς ἱεράς Ἀδελφότητας τῶν Μονῶν Ὁσίου Λουκά καί Ὁσίου Σεραφεῖμ Βοιωτίας, Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ Θάρι Ρόδου, Τιμίου Προδρόμου Γορτυνίας, Ἀγίων Ἀναργύρων Μονεμβασίας, Ἀγίου Νεκταρίου Γαργηττοῦ τὴν καί πατριαρχικὴν· τοὺς συνεφημερίους μου ἐν Ἀθήναις καί τοὺς συλλειτουργοὺς μου γενικότερον, τοὺς καθηγητὰς καί συμφοιτητὰς μου ἐν τε τῇ Ριζαρείῳ καί ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ Ἀθηνῶν· ἐπίσης τὴν ἐν Ἀφρικῇ οἰκογένειάν μου Κλήμη καί Σαλώμης Musoke καί τὴν ἐν Ἑλλάδι οἰκογένειάν μου Ἑμμανουήλ Γεωργίας Χρυσοστόμου Μελινοῦ, τοὺς φίλους καί συνεργάτας αὐτῆς ἐν Ἀττικῇ, Λέσβῳ καί ἀλλαχοῦ, κατὰ πάντα καί διὰ πάντα!..

Ἐκ δέ τῆς Θριαμβευούσης Ἐκκλησίας τοὺς Μητροπολίτας Χρυσόστομον Γιαλούρην, Χριστοφόρον Σπάρτα, Θεόδωρον Νατζάμα, Γεράσιμον Φωκᾶν, Παῦλον Τσαούσογλου καί βεβαίως τόν πρῶτον Γέροντά μου Μητροπολίτην Ἰωνᾶν, ἀπὸ τόν ὁποῖον ἔλαβα τὴν βάση τῆς ἐμπράκτου ἀγάπης, καθὼς μέ πῆρε ἀπὸ τό "ἔδαφος" καί ἔθεσε τίς βάσεις τῆς πορείας μου.

Καί τώρα, Μακαριώτατε πάτερ καί δέσποτα, σήμερον Κυριακὴν τοῦ Τελώνου καί Φαρισαίου, πού ἀρχίζει τό κατανυκτικόν Τριῶδιον καί τιμᾶται ἡ Μνήμη τοῦ Ἀγίου προκατόχου Σας Εὐλογίου Ἀλεξανδρείας, αἰσθανόμενος τὴν φτώχεια καί τὴν ἀσθένειά μου ἔναντι τοῦ Λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, παραδίδω ἀνεπιφυλάκτως τόν ἑαυτόν μου (ὅπως τό κάνω πάντοτε), στό ἀπύθμενον πέλαγος τοῦ ἐλέους Του καί Τόν παρακαλῶ νά μέ ἐνδυναμῶνῃ μέ τὴν πανσθενουργόν χάριν Του, στό γεώργιον τῆς λαχούσης μοι Ἐπισκοπῆς Γκούλου – Βορείου Οὐγκάντα.

Αὐτό τό ζωηρόν ἐνδιαφέρον μου διὰ τό τόσο σπουδαῖον καί μέγαλον ἔργο πού ἀναλαμβάνω ὡς Ἀρχιερεὺς, εἶθε νά μέ ἀξιῶσῃ ὁ Θεός, διὰ τῶν Ὑμετέρων θεοπειθῶν εὐχῶν, Μακαριώτατε Πατριάρχα μου, νά τό διατηρήσω μέχρι τέλους, ἀμείωτον.

-Δέσποτα, Βασιλεῦ, Προαιώνιε καί ἐπ' ἐσχάτων τῶν καιρῶν Θεῖε Λόγε, δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους Σεσαρκωμένε, ὡς κατεδέξω ἐν σπηλαίῳ καί φάτνῃ ἀλόγων ἀνακλιθῆναι, οὕτω κατὰδεξαι καί ἐν τῇ φάτνῃ τῆς ἀλόγου μου ψυχῆς καί ἐν τῷ ἐσπιλωμένῳ μου

σώματι πάντοτε εισέρχεσθαι.

-Παράκλητε Ἀγαθέ, τό Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ἐλθέ καί σκήνωσον ἐν ἐμοί καί
καθάρισόν με ἀπό πάσης κηλίδος καί σῶσον, Ἀγαθέ, τήν ἐλεεινότητά μου, ὥστε
νά εὐαρεστῶ Σοί τῷ Φοβερῷ Θεῷ καί τοῖς συνανθρώποις μου.

-Εὐξασθε νά σκέππωνται καί νά πορεύωνται πάντοτε τελωνικῶς· Ἀμήν.